

Sygn. akt III KK 112/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2017r.

sprawy **J. Z.**

skazanego z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 31 października 2016r., sygn. akt II Ka [...] utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 3 listopada 2015r. sygn. akt II K [...]

### p o s t a n o w i ł

- 1 – oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
- 2 – zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa.

### UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący oparł swą skargę na jednym zarzucie – naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 170§2 k.p.k.

Zarzut taki jest jednak oczywiście bezzasadny. Wynika to przede wszystkim z tego, że jak wskazuje na to zapis w protokole rozprawy apelacyjnej z dnia 31 października 2016r. (k.347v) wniosek dowodowy o przesłuchanie Z. C. został oddalony nie z tego względu, że w sprawie istniały inne dowody, które wykazały przeciwieństwo tego, co wnioskodawca zamierzał udowodnić, lecz z tego względu,

że dowodu tego nie udało się przeprowadzić. Sąd Odwoławczy nie wskazał co prawda podstawy prawnej swej decyzji, ale w świetle uzasadnienia postanowienia wydanego w tym przedmiocie, oczywistym jest, że zastosowano art. 170§1 pkt 4 k.p.k.

Już zatem z tego względu, tak sformułowany zarzut podniesiony w kasacji, nie mógł zostać uznany za zasadny.

Zauważyć należy też, że Sąd Okręgowy czynił długotrwałe próby przesłuchania tego świadka – okres od wydania postanowienia o dopuszczeniu dowodu z zeznań Z. C. do zmiany tego postanowienia, wynosił ponad 10 miesięcy (od dnia 19 stycznia 2016r. do dnia 31 października 2016r.). Ostatecznie dowodu tego nie udało się przeprowadzić, z uwagi na długotrwałe leczenie świadka zagranicą. W tej sytuacji, decyzja o oddaleniu tego wniosku dowodowego była w pełni prawidłowa.

Nie można zatem postawić Sądowi Okręgowemu zarzutu, że nie czynił starań o przesłuchanie tego świadka. W zaistniałej sytuacji, Sąd ten postąpił też w pełni prawidłowo, analizując pozostałe dowody zebrane w sprawie. W konkluzji słusznie zauważono tu, że z zeznań świadka B. S. wcale nie wynika w sposób jednoznaczny, że skazany w dniu 31 października 2012r. korzystał z pomocy lekarskiej w jej gabinecie. Dodatkowo zauważyć należy, że nawet jeżeli miałyby to miejsce, to wizyta musiałaby się odbyć w godzinach późno popołudniowych lub wieczornych (zeznania k. 289), co nie wykluczało możliwości popełnienia przypisanego czynu około godziny 16-tej. W tej sytuacji, najistotniejszymi dowodami stały się rozpoznania skazanego, jako sprawcy, przez pokrzywdzoną i jej siostrę. Tak też sprawę ocenił Sąd Odwoławczy (k. 6 uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy nie dostrzegając jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia kasacji wniesionej w niniejszej sprawie, orzekł jak na wstępie.

Uwzględniając sytuację materialną skazanego, zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.